

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย
ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์
COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENT OF BASIC MANDARIN BY USING STORYLINE
INSTRUCTIONAL MODEL FOR THE THIRD GRADERS, KULARBWITTAYA SCHOOL

วรชมน โลกานูวัตรเสถียร¹

Watsamon Lokanuwatsatian

E-mail: igloos_@hotmail.com

วิภาดา ประสารทรัพย์²

Wipada Prasansub

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย 2) เพื่อสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง 29 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบ Storyline แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน และแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการสื่อสาร, การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์, ทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีน

Abstract

The purposes of this study was 1) compare learning achievement in communicative skills in Mandarin before and after the learning management using storyline method to improve communicative skills in mandarin of the third graders at Kularb Wittaya School, and 2) to survey the attitude toward learning Mandarin of the third graders at Kularb Wittaya School. The participants were 29 third graders at Kularb Wittaya School, obtained by simple random sampling. The instruments included lesson plans based on storyline method, achievement test in Mandarin for the third graders, and a questionnaire surveying attitude toward learning Mandarin. Statistics used in this study were Mean, Standard Deviation, and t-test.

The study indicated that 1) The participants' scores of learning achievement in Mandarin after the learning management based on storyline method was significantly higher than the scores before the learning at the .05 statistical level, and 2) the participants had 'good' attitude toward learning Mandarin.

Keywords: learning achievement, communicative skills, storyline method of learning and teaching, attitude toward learning Mandarin

บทนำ

การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2558 จะทำให้สภาพสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต สังคมไทยจะมีผู้คนจากประเทศเพื่อนบ้านมากกว่าปัจจุบันทั้ง สภาพ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการออกแบบการจัดการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การค้า การลงทุน สภาพเศรษฐกิจจะมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น การคมนาคมมีความสะดวกสบายมากขึ้น จะมีการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนในภูมิภาคอาเซียนและได้มีการตกลงกันว่า ภาษาที่ใช้เป็นภาษากลางคือภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยเหตุผลนี้จึงได้มีการส่งเสริมให้คนไทยมีการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาที่สาม เพื่อเป็นการสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงมีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศค่อนข้างเปิดกว้างและเสรีและที่สำคัญทิศทางในอนาคตมีการคาดการณ์ว่าประเทศจีนจะเป็นเจ้าเศรษฐกิจโลกแทนที่ประเทศยักษ์ใหญ่ อย่างสหรัฐอเมริกา ในปี คริสต์ศักราช 2020 อย่างแน่นอน อีกทั้งการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียน (AEC) +3 จึงเป็นแรงกระตุ้นและสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่สาม ซึ่งภาษาที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน คือ “ภาษาจีน”

ภาษาจีนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับภาษาไทยในหลาย ๆ ด้าน มากมาย โดยการยืมคำมาใช้ในภาษาไทย หรือ ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม โดยเริ่มจากการสื่อสารวัฒนธรรมจากรุ่นต่อรุ่น ในปีพุทธศักราช 2518 การเรียนภาษาจีนเริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยครั้งแรกอย่างชัดเจน แต่การเรียนการสอนภาษาจีนไม่เป็นที่เผยแพร่และแพร่หลาย เนื่องจากเหตุผลหลายอย่าง เช่น ขาดแคลนผู้รู้จริง ขาดแคลนผู้สอน ขาดสถานที่ศึกษา ทำให้ภาษาจีนจึงยังไม่เป็นที่นิยมเท่าที่ควรแต่ 10 ปี (2546 - 2557) ให้หลัง ประเทศจีนได้มีการเปิดประเทศขยายการค้ามาแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และขยายอำนาจทางเศรษฐกิจ ทำให้ประเทศไทยได้เริ่มผลักดันให้คนไทยเรียนภาษาจีนโดยกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดหลักสูตรให้วิชาภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรภาษาต่างประเทศโดยกำหนดให้เป็นวิชาเลือก ซึ่งมีเริ่มต้นตั้งแต่มัธยมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และ ระดับอุดมศึกษา โดยเริ่มต้นที่ระดับมหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรก มหาวิทยาลัยที่เปิดให้สอบเข้าสาขาภาษาจีนเริ่มต้นปี 2541 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาเกือบทุกมหาวิทยาลัยเริ่มทยอยให้ความสนใจเปิดเอก ภาษาจีน เป็นสาขาหลัก หรือ เปิดเป็นวิชาเลือกเสรี ตามแต่ความประสงค์ของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ เมื่อการนำภาษาจีนได้เข้าแทรกซึมการเรียนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จแล้ว รัฐบาลเริ่มให้ระดับชั้นประถมศึกษาโดยมีโรงเรียนรัฐบาลนำร่องเริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ ประถม 4 - 6 และมีมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาพิเศษ และเปิดกลุ่มวิชาเฉพาะสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ศิลป์-ภาษาจีน) (สุริพร ไตรจันทร์, 2557, น. 195-197)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยถูกสอดแทรกในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม วิทยาสอนของครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่ยังคงเป็นแบบเน้นให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์จำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่าน่าจะมีวิธีสอนที่สร้างความเชื่อมโยงคำศัพท์และการนำไปใช้เพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่บูรณาการความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกัน โดยมาจากคำว่า สตอรี (Story) และ ไลน์ (Line) แปลว่า Making of the story หรือ to line a story ซึ่งหมายถึงเส้นทางการเดินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับดูจเส้นเชือก ซึ่งเป็นแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาเป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใน Storyline เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งเรียกว่าเส้นทางการเดินเรื่อง โดยผ่านการตั้งคำถามหลัก (key question) เป็นตัวเปิดประเด็น และเชื่อมโยงการดำเนินเรื่องของเส้นทางการเดินเรื่อง ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การจัดการ การทำงานกลุ่ม การวางแผนการทำโครงการ การบันทึก การสรุป การเผชิญสถานการณ์ การตัดสินใจ การเชื่อมโยงความรู้ และการประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหา กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อมๆกัน (วลัย พานิช, 2543, น. 13)

ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์จากการศึกษาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ภาคใต้ ในโครงการข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า ภาษาต่างประเทศที่ใช้และต้องการมากที่สุด คือภาษาอังกฤษรองลงมาคือ ภาษาจีน และมลายู ทักษะในการสื่อสารมีทั้งหมด 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน เขียน และทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การอ่านและการเขียน

ภาษาจีนจึงเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์และศักยภาพใน

การคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนเป็นการเชื่อมโยงความเป็นภาษาจีนกับสากลโลก (สำนักงาน วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

เนื่องจากความสำคัญของการเรียนมีมากขึ้นดังกล่าว จึงมีหลายโรงเรียนที่เห็นความสำคัญโดยการนำ ภาษาจีนเข้าไปทำการเรียนการสอนในโรงเรียน เสริมจากการเรียนภาษาอังกฤษที่ทุกโรงเรียนมีอยู่แล้ว โรงเรียน กุหลาบวิทยา เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตสัมพันธวงศ์ ตามบริบทของท้องถิ่นและโครงสร้างประชากรดังกล่าว จึงได้ เปิดสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน เป็นสาระเพิ่มเติมตามความต้องการของชุมชนที่ ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนรู้ภาษาจีนโดยได้เปิดสอนสาระการเรียนรู้ภาษาจีนครั้งแรกในปีการศึกษา 2548 ใน ระดับชั้นปีที่ 4-6 เพื่อปูพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ตามวัฒนธรรมภาษาท้องถิ่นและได้ศึกษาต่อไปในอนาคตต่อไป

โรงเรียนในเขตสัมพันธวงศ์ทั้งโรงเรียนสังกัดเอกชนและโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 หลายแห่งได้เปิดสอนภาษาจีน ตามบริบทของชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้ปกครองมี บทบาทให้การส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนภาษาจีน โรงเรียนกุหลาบวิทยา จึงได้เปิดสอนวิชาภาษาจีนตามนโยบาย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ให้โรงเรียนที่มีความพร้อมเปิดสอนภาษาจีนได้ตามกระแสโลก การสื่อสารในปัจจุบันที่ภาษาจีนมีบทบาทอย่างยิ่งในการใช้สื่อสารกับสากลโลก และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้มีจุดเน้นให้โรงเรียนร่วมกันใช้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาส่งเสริมการจัดการ การศึกษา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาจีนในโรงเรียน พบว่าการเรียนภาษาจีนส่วนใหญ่ของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจจะมีหลายสาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดทักษะด้านการอ่านและเขียนภาษาจีน เช่น บทเรียนที่ยากและนักเรียนไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาจีนค่อนข้างน้อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาทักษะด้านการอ่านและเขียนภาษาจีน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสารของนักเรียนตามที่กล่าว มาข้างต้นด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ รวมทั้งเพิ่มทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนกุหลาบวิทยา การที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เป็นกลุ่มตัวอย่างใน ครั้งนี้ เนื่องจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนมาในระดับหนึ่งและเป็นระดับต้นใน การฝึกทักษะการสื่อสาร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังการใช้การจัดการ การเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน กุหลาบวิทยา
2. เพื่อสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องดื่มและคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ต่างๆ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกุหลาบวิทยา แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้อง รวมจำนวน 87 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกุหลาบวิทยา แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 29 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

3. ขอบเขตตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ผู้วิจัยออกแบบการจัดการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 คาบ รวม 6 คาบ
2. แบบทดสอบวัดความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ
3. แบบสำรวจทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน จำนวน 10 ข้อ
4. แบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 คาบ รวม 6 คาบ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน ได้แก่ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารคำ ศัพท์เกี่ยวกับเครื่องดื่ม คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ต่างๆ แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 คาบเวลาเรียนทั้งหมด 6 สัปดาห์มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีแนวคิดหลักการสอนแบบสตอรีไลน์ เพื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ที่จัดการบูรณาการเรียนการสอนได้แก่ กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์

1.3 ศึกษาวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยการนำขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแบบ Storyline ในแต่ละตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึก ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นสรุป และขั้นวัดผลและประเมินผล

1.4 สร้างแผนการศึกษาการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 คาบรวมเวลาในการสอนทั้งหมด 6 คาบรวม 6 สัปดาห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ โดยกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง คำถามหลัก และกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยมีครูชี้แจงบริบทการเรียนการสอนทุกกิจกรรมซึ่ง ครอบคลุมหัวข้อดังนี้

ขั้นที่หนึ่งการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องให้เหมาะสมโดยมีอยู่ 4 องค์ประกอบสำคัญต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนคือ 1) ฉาก ได้แก่ สถานที่ หรือภาพกว้างกว้างที่เป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของตัวละครในเรื่องนั้นๆ และจะมีเงื่อนไขของเวลาเป็นตัวกำกับ 2) ตัวละคร ได้แก่ คนหรือสัตว์ที่มีชีวิต โลกแล่นอยู่ในเนื้อเรื่องโดยต้องคำนึงอยู่เสมอว่าจะต้องให้ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในเรื่องที่จะเรียน 3) วิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต ได้แก่ เรื่องราวที่เป็นการเดินทางชีวิตโดยปกติของตัวละครในสถานที่และเวลาตามฉากที่กำหนด 4) เหตุการณ์ ได้แก่ เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ

ขั้นที่สองการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามลำดับตามแผนการสอนที่จัดเตรียมไว้อาจใช้เวลาเพียงไม่กี่คาบหรือต่อเนื่องไปเป็นภาคเรียนก็ได้แล้วแต่หัวเรื่องและการดูแลการที่สามารถทำได้ครอบคลุมเพียงใดแต่ไม่ควรใช้เวลาเกินหนึ่งภาคเรียน

ขั้นที่สามการประเมินผู้สอนใช้การประเมินตามสภาพจริงคือการประเมินจากการสังเกตการณ์บันทึกและการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการแสดงออกของผู้เรียนซึ่งจะได้ทั้งทักษะการคิดงานการร่วมมือการแก้ปัญหาและอื่น ๆ ความสำคัญของการประเมินคือ การประสพผลสำเร็จในการทำงานของผู้เรียนแต่ละคน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรได้แก่คู่มือครูคู่มือการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาจีนการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรเทคนิคการเขียนข้อสอบและการสร้างแบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและการสร้างตารางความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและระดับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย

2.3 สร้างผังข้อสอบ

2.4 แบบทดสอบที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนตามจุดประสงค์วิชาภาษาจีนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อตามตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 – 4.2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของตัวชี้วัดตามลำดับความสำคัญ รวมเป็น 20 ข้อ

นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) (ลิวน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น. 246-250) ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาจีนซึ่งมีคุณสมบัติคือ 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางด้านภาษาจีน 2) มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาจีนไม่ต่ำกว่าสิบปี

คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามตัวชี้วัดและมีเนื้อหาที่ถูกต้อง
คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามตัวชี้วัดและมีเนื้อหาที่ถูกต้อง
คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามตัวชี้วัดและมีเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ถ้าต่ำกว่า 0.05 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ของข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้พบว่าข้อสอบทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (TRY OUT) กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งหมด

นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนนและเป็นรายข้อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของข้อสอบแต่ละข้อ

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 1.00 (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 246 – 250) ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ .70 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ .21 - .67 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ของครอนบาคได้เท่ากับ .83

นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

3. แบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสำรวจทัศนคติและแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

3.2 สร้างแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน จำนวน 10 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

3.3 นำแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความเหมาะสมและความชัดเจน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำให้สมบูรณ์

3.4 นำแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบลักษณะของข้อความว่ามีความเหมาะสมด้านภาษา ความสอดคล้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่ต้องการสำรวจ โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน
ให้คะแนน 0	เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน
ให้คะแนน -1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับการสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยตัดข้อความที่มีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จำนวน 10 ข้อ

3.5 นำคำตอบแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนที่ผู้เรียนตอบมาตรวจให้คะแนนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตาราง

ตารางการให้คะแนนข้อความในแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

ข้อความประเภททางบวก (Positive Statements)			ข้อความประเภททางลบ (Negative Statements)		
มาก	3	คะแนน	มาก	1	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน	ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน	น้อย	3	คะแนน

เกณฑ์ในการพิจารณาว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับใดจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการตอบแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ดังนี้

2.34 – 3.00	หมายถึง ผู้เรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับมากต่อการเรียนภาษาจีน
1.67 – 2.33	หมายถึง ผู้เรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางต่อการเรียนภาษาจีน
1.00 – 1.66	หมายถึง ผู้เรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับน้อยต่อการเรียนภาษาจีน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนการสอนภาษาจีนมีดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสตอรี่ไลน์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 สัปดาห์ละ 1 คาบ รวมเวลาการสอนทั้งหมด 6 คาบรวม 6 สัปดาห์ โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนการสอน การดำเนินการเรียนการสอน การวัดประเมินผล แต่ละเหตุการณ์มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยมีครูชี้แจงบริบทการเรียนการสอนทุกกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมหัวข้อ ดังนี้

1.1 ฉาก (SETTING) คือ สถานที่ต่างๆ ในชุมชนของสมาชิก

1.2 ตัวละคร (CHARACTER) คือ ตัวละครที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

1.3 วิธีการดำเนินชีวิต (A WAY OF LIFE) คือ ตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

1.4 เหตุการณ์ (EVENT) คือ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทดลอง โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนจำนวน 20 ข้อให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองเมื่อครบเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนนำคะแนนจากแบบทดสอบไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

4. นำคำตอบแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนที่ผู้เรียนตอบมาตรวจให้คะแนนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้บอกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน ของกลุ่มตัวอย่างจากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ใช้วัดการกระจายตัวของความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการเรียนการสอนแบบ Storyline จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

1.3 ค่า (t-test) แบบ One – Sample Test

2. การวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลผลการบันทึกการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 5 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเชิงพรรณนา

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลการพัฒนาด้านการสื่อสารภาษาจีน วิชาภาษาจีน คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์การแปลผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

17 - 20 เท่ากับ คะแนนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก

13 - 16 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับดี

9 - 12 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

5 - 8 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับพอใช้

0 - 4 เท่ากับ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับปรับปรุง

3. ผลการวิเคราะห์

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยา โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การทดสอบ	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน -กลุ่มทดลอง	29	6.79	1.346	27.170	.000
หลังเรียน -กลุ่มทดลอง	29	12.38	1.321	50.483	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่า t – test

จากตารางแสดงแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 6.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.346 และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนเท่ากับ 12.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.321 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยา มีค่าSig. (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

แบบสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาที่มีต่อการเรียนภาษาจีน โดยใช้ค่าเฉลี่ย

ตารางแสดงผลวิเคราะห์แบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย
1. ภาษาจีนเป็นวิชาที่สนุกสนาน	2.53
2. การเรียนภาษาจีนเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น	2.67
3. มีความสุขที่ได้เรียนภาษาจีน	2.77
4. ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาจีน	2.60

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย
5. การเรียนภาษาจีนไม่ยากอย่างที่คิด	2.57
6. รู้สึกเครียดทุกครั้งเมื่อเรียนภาษาจีน	2.57
7. เรียนภาษาจีนทำให้กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น	2.53
8. การเรียนภาษาจีนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย	2.67
9. เรียนภาษาจีนสามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์ได้จริง	2.30
10. ภาษาจีนเป็นวิชาที่ทุกคนสมควรจะต้องเรียนรู้ไว้	2.77
รวม	26.07
ค่าเฉลี่ย	2.61

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน โดยเฉลี่ยจากแบบสำรวจทั้งหมดได้ 2.61 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 6.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.346 และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 12.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.321 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย มีค่าSig. (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H₁) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการศึกษาและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสำรวจทั้ง 10 ข้อ เกี่ยวกับการเรียนภาษาจีนข้อคำถามประเภททางบวกและลบ มีค่าเท่ากับ 2.61 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย ที่เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย 2) เพื่อสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยที่มีต่อการเรียนภาษาจีน จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย ก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 6.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.346 และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Storyline มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 12.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.321 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนันท์ แจ่มจันทร์ (2551) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบและการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ปรากฏว่า ผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.323 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.296 ส่วนผลคะแนน

การทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.352 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.433 ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าผลรวมผลต่างของคะแนนแต่ละคู่เท่ากับ 307 และผลรวมผลต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง เท่ากับ 2831 2) การเปรียบเทียบความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่าสถิติ t - test สำหรับตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent) พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังการเรียนด้วย t - test พบว่า $t = 39.386$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของทองพิมพ์ นารถโคษา (2551) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์ หน่วยชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพนงามโคกวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต1 ซึ่งผลวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์ หน่วยชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์ หน่วยชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยา ก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 6.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.346 และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน เท่ากับ 12.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.321 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยา มีค่าSig. (2 - tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ ทิศนา แคมมณี (2557, น. 257-260) ได้อธิบายว่า มีนวัตกรรมการสอนที่น่าสนใจวิธีหนึ่งที่สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตจริงใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ที่ตรงตรง รวมทั้งกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่า ควรทำ ควรไม่ทำ ควรเชื่อ ควรไม่เชื่อ อันจะนำไปสู่การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ตลอดจนการริเริ่มสร้างสรรค์ โดยการใช้หลักการบูรณาการ วิธีนี้เป็นผลจากการค้นพบของสตีฟ เบลล์ (Steve Bell) นักการศึกษาชาวสกอต เป็นวิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือที่เรียกว่า กำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำ สู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนตามสภาพจริง ที่มีการบูรณาการระหว่างวิชา เพื่อเป้าหมายพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทั้งตัว หลักการสอนของวิธีสตอรีไลน์ 1) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถจำได้ถาวร 2) ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม 3) ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามประสบการณ์ชีวิตของตน เป็นประสบการณ์จริงของตน 4) ให้ผู้เรียนได้สร้างจินตนาการตามเรื่องที่กำหนด ตามวิถีชีวิต วัฒนธรรมของตน 5) ให้ผู้เรียนได้สร้างพัฒนาความคิดในระดับสูง เช่น คิดไตร่ตรอง คิดสร้างสรรค์ คิด วิจัย คิดริเริ่ม คิดแก้ปัญหา เป็นต้น 6) ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยไม่มีการเบื่อหน่าย 7) ให้ผู้เรียนได้ใช้การทำงานกลุ่มจนเป็นทักษะ โดยอาจเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2-4-6 คนก็ได้ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์อีกด้วย 8) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวสู่สิ่งที่ไกลตัว 9) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นสุข สนุกสนาน เห็นคุณค่าของงานที่ทำ และงานที่นำไปเสนอต่อเพื่อน ต่อชุมชน ทำให้เกิดความตระหนักเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีงานวิจัยที่ศึกษาการนำสตอรีไลน์ไปใช้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ได้แก่ สุภา ศรีงาม (2551) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยการเรียนแบบสตอรีไลน์ ซึ่งผลวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบ สตอรีไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของพูนุช อันจันทร์ (2550) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิธีสตอรีไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ซึ่งผลวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังการสอนโดยวิธีการสตอรีไลน์ สูงขึ้น และนักเรียนมีความเชื่อมั่น

ในตนเองหลังการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์ สูงขึ้น และจากงานวิจัยของศรีวิมล สุรสันตวิกรม (2551) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอรีไลน์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านความพอประมาณตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอรีไลน์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านความพอประมาณตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการสร้างแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ในระดับคะแนนเฉลี่ย 2.61 ซึ่งเป็นระดับคะแนนต้นๆ ของทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามทั้งประเภททางบวกและทางลบพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนไม่ว่าจะเป็นข้อคำถามประเภททางบวกหรือทางลบก็ตาม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชมพูพูน อัจฉรินทร์. (2550). *การใช้วิธีสตอรีไลน์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทองพิมพ์ นารถโคษา. (2552). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์หน่วยชีวิต กับเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพนงามโคกวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนครเขต 1*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิศนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธการพิมพ์.
- บงกช วิบูลย์รัตนกิจ. (2556). *บทเรียนแอนิเมชันโดยใช้การสอนแบบ Storyline บนคอมพิวเตอร์แบบพกพา เรื่องพระพุทธศาสนาสำหรับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี).
- ปิยะนันท์ แจ่มจันทร์. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรางคณา เค้าอัน. (2559). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- วลัย พานิช. (2543). *การสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิชา เชียงกระโทก. (2556). *การศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนแบบ Storyline ร่วมกับเทคนิค CIRC*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- สุภา ศรีงาม. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดย การเรียนแบบสตอรีไลน์*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- สุริพร ไตรจันทร์. (2557). *สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ยุคปัจจุบัน ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*. 6(2), 195-197.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ศรีวิมล สุรสันตวิกรม. (2551). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอรีไลน์ เพื่อสร้างค่านิยมด้านความพอประมาณตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).